

er nogle døde fisk, og de så skal ud for at kontrollere. Så har de en mistanke om, at nogen har ledt et eller andet giftigt ud, altså at der er begået noget strafbart. Men dermed går de jo ikke ud »alene« for at kontrollere som ved en almindelig miljøkontrol; de går ud, fordi de har en mistanke om noget strafbart, og så er det, at de ikke må foretage tvangsindgrebet og skal tilkalde politiet. Det er her, problemet opstår, så der er et konkret problem.

Til sidst om det med specialisering: Uanset om vi havde fået det her lovforslag eller ej, så er der et behov for at få en større specialisering i politiet med de meget detaljerede regler, vi har på ganske mange områder i dag.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg er også glad for, at justitsministeren så klart har tilkendegivet, at hvis det er en proces, der er behov for, for at få det her lovforslag til at falde til jorden i god ro og orden, så tager vi os tid til det.

Jeg synes, det er helt fint, at man tilkendegiver, at man er klar til at præcisere § 5, for det, jeg tror man skal huske på, er jo, at det her skal virke derude, hvor folk render rundt med gummistøvler på. Det er jo ikke her, det skal virke, det skal virke derude, hvor man bruger gummistøvler, og jo større klarhed man kan skabe, des bedre.

Jeg synes, det kunne være meget godt, som justitsministeren også tilkendegiver, at man simpelt hen skitserer, hvad det er for hovedområder, der skal varsles, og hvad det er for områder, der ikke skal varsles. Det tror jeg vil gøre dagligdagen meget nemmere for ganske mange folk rundt omkring.

Så et meget konkret spørgsmål: Hvis nu den her lovgivning havde virket i dag, i hvor mange tilfælde skulle politiet så have været til stede? Er det noget, man har været inde at vurdere? I hvor mange sager helt konkret skulle politiet have været til stede? Det synes jeg kunne være relevant at få svar på, for derved kan man få et overblik over, om der er hold i det, som Rigspolitichefen siger om, at der behov for flere ressourcer? Vi har Politimesterforeningen og andre, der har sagt det. Det synes jeg er et meget interessant spørgsmål.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det justitsministeren, hvis hun ønsker at svare.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg ønsker da at svare, og jeg kan forsøge at tage det hele under et.

Jeg synes faktisk, at jeg i min opsummering udviste konstruktiv ånd, for jeg og regeringen har en stor interesse i, at lovforslaget her får et bredt flertal bag sig, og vi har ikke noget hastværk. Lovgivningen skal ikke hvirvles hurtigt gennem Folketinget. Vi tager den tid, der skal til for at behandle forslaget grundigt, og til både fru Anne Baastrup og fru Line Barfod vil jeg sige, at selvfølgelig skal vi tale os nærmere til hinanden og ikke væk fra hinanden i den videre proces.

Jeg mener stadig, at når vi f.eks. taler om fiskerikontrol, ville øjemedet blive forspildt, hvis det var sådan, at man sagde: Nu kommer vi ud på havet og tjekker jer. Nogle gange er det nødvendigt for fiskerikontrollen at møde op uvarslet for at kunne udøve den grundige kontrol. Men jeg vil sige til fru Anne Baastrup, at vi må naturligvis tage de praktiske problemer, der måtte være, og de problemstillinger, der i den forbindelse skal belyses nærmere, op under udvalgsbehandlingen.

Det samme vil jeg sige til fru Line Barfod, der bl.a. var inde på spørgsmålet om miljøkontrollen. Jeg vil fastholde, at den almindelige miljøkontrol skal fungere uanset hvad, men naturligvis skal vi også sikre os, at der er klarhed omkring reglerne.

Til hr. Morten Bødskov: Ja, vi skal huske at tage gummistøvlerne på under det videre udvalgsarbejde. Det er jeg enig med Socialdemokratiet i. Jeg har ikke noget kendskab til, i hvor mange tilfælde politiet skulle have været til stede på et tidligere tidspunkt, såfremt lovforslaget allerede var trådt i kraft, men jeg vil godt sige, at noget af det, der er meningen med lovforslaget, er jo at sikre, at politiet kommer ind på et tidligere tidspunkt, men vel at mærke kun i de sager, som politiet skal fordybe sig i. At forsøge at gøre det til et stort problem, er jeg ikke helt enig i.

Det, jeg sådan set synes har været det mest bekymrende ved den debat, der er foregået indtil videre, er noget af den bekymring, som andre fagmyndigheder giver udtryk for, fordi den efterlader et indtryk af, at de rent faktisk allerede i dag benytter sig af tung og tvangsindgreb på